

Til § 7.

I § 7 bestemmes det, at beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, i det omfang, det er fastsat i Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention, kan udøves af de i disse konventioner nævnte institutioner.

Efter gældende ret kan patent for Danmark kun meddeles af danske myndigheder. Det tilkommer danske domstole at træffe den endelige afgørelse med hensyn til gyldigheden af patenter, der er meddelt for Danmark, samt at afgøre retstvister om sådanne patenters retsvirkninger.

Hverken Europakonventionen eller fællesskabspatentkonventionen vil være til hinder for, at der fortsat meddeles nationale patenter af de kompetente myndigheder i de kontraherende stater, såfremt anmelderen alene ønsker patentbeskyttelse i det enkelte land og indgiver ansøgningen dér.

En dansk tiltrædelse af de europæiske konventioner vil derimod indebære, at Den europæiske Patentmyndighed kan meddele et europæisk patent omfattende Danmark eller for fællesmarkedslandenes vedkommende et fællesskabspatent, gældende som ét patent for samtlige 9 lande. Sådanne patenter har samme gyldighed her i landet som et patent meddelt af danske myndigheder.

Lovforslagets § 7 indebærer derfor, at beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder, i henhold til grundlovens § 20 overlades til Den europæiske Patentmyndighed i det omfang, det følger af de enkelte bestemmelser i de to europæiske patentkonventioner med tilhørende dokumenter.

Gennem Administrationsrådet – og kun på denne måde – har medlemslandene indflydelse på den europæiske myndigheds administrative funktion, herunder de instanser, der behandler klager over myndighedens afgørelser på forskellige stadier af patentansøgningernes behandling. Rådets funktion og beføjelser er fastlagt i konventionens artikler 26–36.

Klager over patentmyndighedens afgørelser kan efter Europakonventionen indgives til særlige appelkamre, jfr. art. 21 og 22 samt art. 106–112. Efter konventionen tilkommer det dog de nationale domstole at træffe den endelige afgørelse om gyldigheden af et meddelt Europapatent samt i alle tilfælde at afgøre retstvister om patentets retsvirkninger. Konventionens art. 138 indeholder imidlertid som nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20, en udtømmende angivelse af de grunde, der kan føre til, at et Europapatent kendes ugyldigt.

De beføjelser, der er tillagt Administrationsrå-

det, Appellkamrene og Det udvidede Appellkammer, er fastlagt i konventionen og kan kun udvides eller ændres ved en revision af konventionen med påfølgende ratifikation, jfr. dog konventionens artikel 33, stk. 1.

De nævnte organers kompetence kan kun udvides ved en revision af Den europæiske Patentkonvention:

Denne indeholder i art. 172 bestemmelser om, at konventionen kan revideres ved en konference mellem de kontraherende stater. Denne konference forberedes og sammenkaldes af Administrationsrådet og er kun beslutningsdygtig, hvis mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater er repræsenteret. Til vedtagelse af en revideret tekst kræves et flertal på mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater, der er repræsenteret og deltager i afstemningen.

Til administration af fællesskabspatentordningen oprettes der særlige organer, hvis virksomhed overvåges af Den særlige Komité inden for Administrationsrådet, jfr. fællesskabskonventionens artikel 15–23.

Den administrative og judicielle kontrol i forbindelse med udstedelsen af fællesskabspatenter (gyldighedsprøvelsen) vil efter EF-konventionen blive udøvet udelukkende af fælles organer, som – bortset fra Fællesskabernes domstol – vil blive oprettet med tilknytning til Den europæiske Patentmyndighed. Spørgsmål om begrænsning af et fællesskabspatent efter begæring, om ugyldighed af et fællesskabspatent samt om fastsættelse af et passende vederlag i tilfælde, hvor en patenthaver har erklæret sig villig til at give licens, behandles af annullationsafdelinger med klageadgang til annullationskamre, jfr. EF-konventionens art. 9 og 10. Afgørelser truffet af annullationskamrene som klageinstans kan indbringes for De europæiske Fællesskabers Domstol, dog kun hvis klagen er begrundet i brud på en væsentlig formforskrift eller i brud på konventionen eller enhver retsregel, der angår dens anvendelse, forudsat at det ikke drejer sig om en national retsregel, jfr. konventionens art. 63. De nationale domstole bevarer derimod i princippet kompetencen til at afgøre andre retstvister vedrørende et fællesskabspatent, se nærmere reglerne i konventionens art. 69–76.

En revision af disse organers kompetence, som de er fastlagt i EF-konventionen, kræver, at et flertal af de kontraherende stater fremsætter begæring om revision af konventionen, hvorefter formanden for De europæiske Fællesskabers Råd indkalder til en konference med henblik på en revision af konventionen, jfr. art. 100. Ændring af konventionen